

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ – ΔΕ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ PELLUMB MARNIKOLLAJ ΣΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

I. ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ

Στις 3 Αυγούστου 2016, ο πρώην κρατούμενος **Pëllumb Marnikollaj**, 29 χρονών αλβανικής καταγωγής, παρουσιάζεται στο αστυνομικό τμήμα Πατησίων για να δώσει το καθιερωμένο “παρών”, όπως ήταν υποχρεωμένος να κάνει ύστερα από την υπό όρους αποφυλάκισή του. Εκεί **βασανίζεται και δολοφονείται από τους κρατικούς υπαλλήλους της ασφάλειας**. Για άλλη μια φορά, οι μπάτσοι πέρα από τα καθήκοντα του αστυνομικού, εκτελούν κι εκείνα του δικαστή και του δήμιου.

Το ελληνικό κράτος από την πρώτη στιγμή προσπαθεί να κουκουλώσει τη δολοφονία, λέγοντας ότι πρόκειται για αυτοκτονία, τη στιγμή που η σορός του δολοφονημένου “χάνεται” από νοσοκομεία σε νεκροτομεία για 9 ημέρες. Οι συγγενείς του προλαβαίνουν κι εντοπίζουν τη σορό του, λίγο πριν θαφτεί ως “άντρας αγνώστων στοιχείων”. Η δεύτερη ιατροδικαστική έκθεση δείχνει σημάδια κακοποίησης και βασανισμού. Δεν είναι η πρώτη ούτε η τελευταία φορά που το κράτος συγκαλύπτει δολοφονία μεταναστών ή κρατούμενων σε κελιά, αστυνομικά τμήματα ή χαντάκια.

II. ΟΙ ΑΓΑΘΕΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛ.ΑΣ.

Ο ρόλος της ελληνικής αστυνομίας και κάθε αστυνομίας είναι λίγο ως πολύ γνωστός και ξεκάθαρος. Ως κυρίαρχος μηχανισμός άσκησης της νόμιμης κρατικής βίας, αναλαμβάνει τη διατήρηση της κοινωνικής “ευημερίας”. Μιας ευημερίας που δεν είναι τίποτα άλλο από την de facto προάσπιση των συμφερόντων των πλουσίων. Ενδεικτικό παράδειγμα η εποχή των μνημονίων, όπου η υποτίμηση της ζωής και της εργασίας των από τα κάτω συνεχίζεται αμείωτη, με τους μπάτσους να πρωτοστατούν στην καταστολή των αγώνων, των απεργιών, των διαδηλώσεων και της κάθε μορφής αντίστασης με ξυλοδαρμούς, βασανισμούς, χημικά, πλαστικές σφαίρες. Επιπλέον, οι κρατικοί κατασταλτικοί μηχανισμοί εξοπλίζονται με υλικό και έμπυχο δυναμικό, σε αντίθεση με τον υπόλοιπο δημόσιο τομέα.

Εξίσου γνωστές και μη εξαιρετέες είναι οι σχέσεις της αστυνομίας με τη χρυσή αυγή, τόσο σε ιδεολογικό επίπεδο, καθώς το 50% των μπάτσων ψήφισε το νεοναζιστικό κόμμα στις εκλογές του 2015, όσο και σε πρακτικό, αφού έχουν πολλαπλές συνεργασίες σε πογκρόμ και ρατσιστικές επιθέσεις ενάντια στους μετανάστες, σε επιθέσεις αγωνιστών και καταλήψεων και στη συγκάλυψη δολοφονικών επιθέσεων, με αποκορύφωμα τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα. Διαιωνίζουν έτσι μια σχέση κράτους-παρακράτους που δεν σταματά μόνο εκεί, αλλά επεκτείνεται στο κομμάτι της παραοικονομίας του κεφαλαίου, με πάμπολλες υποθέσεις εμπλοκής ένστολων σε εμπόριο όπλων και ναρκωτικών, δουλεμπόριο, πορνεία, μπραβιλίκια κλπ.

III. ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Οι θάνατοι όπως αυτός του Pëllumb Marnikollaj σε αστυνομικά τμήματα αλλά και σε μεταγωγές, κρατητήρια, φυλακές, στρατόπεδα συγκέντρωσης δεν είναι ούτε τυχαίοι ούτε πρωτόγνωροι. Αντιθέτως αποτελούν συνέχεια μιας κρατικής πολιτικής που εναντιώνεται σε αδύναμες κοινωνικές ομάδες (μετανάστες, τοξικοεξαρτημένοι, ρομά, μικροπαραβάτες, κρατούμενοι) όσο και στον εσωτερικό εχθρό, σ' αυτούς δηλαδή που αγωνίζονται ενάντια στα αφεντικά και την εξουσία. Εξάλλου κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει τα αναρίθμητα περιστατικά αστυνομικής βίας από την αρχή του '90' στους αλβανούς μετανάστες (βλ. “σκούπες”, ξυλοδαρμούς, ταπεινώσεις).

Ο ρόλος αυτός της αστυνομίας συνεχίστηκε και εντάθηκε τα τελευταία χρόνια, καθώς τα κύματα των μεταναστών και των προσφύγων από την αφρικανική ήπειρο και την Ασία συνέχισαν να καταφτάνουν στην Ελλάδα.

ΠΟΡΕΙΑ - ΣΑΒΒΑΤΟ 24/9, 13:00

ΣΧΟΛΕΙΑ ΓΚΡΑΒΑΣ, ΟΔΟΣ ΤΑΪΓΕΤΟΥ

Ακόμα και αστικοί, ευρωπαϊκοί θεσμοί όπως η διεθνής αμνηστία και το συμβούλιο της ευρωπαϊκής ένωσης, των οποίων ο ρόλος είναι η προώθηση ενός βιώσιμου και “ανθρώπινου” καπιταλισμού, κάνουν λόγο για συνθήκες που “*παραβιάζουν το δικαίωμα στη ζωή*” μέσα σε ελληνικά σωφρονιστικά ιδρύματα και αστυνομικά τμήματα, όπου οι πρακτικές των μπάτσων και οι συνθήκες περίθαλψης και υγιεινής είναι εγκληματικές. Αξιοσημείωτη είναι και η ατιμωρησία των αστυνομικών, για ξυλοδαρμούς μέχρι θανάτου, βασανιστήρια, ποινικές δίωξεις και λοιπά ανδραγαθήματα κατά μεταναστών, ανθρώπων με ψυχικά νοσήματα, αντιφασιστών, διαδηλωτών, αλλά και ανθρώπων που βρέθηκαν μάρτυρες και προσπάθησαν να αποτρέψουν ή να καταγγείλουν την αστυνομική αυθαιρεσία.

IV. (ΑΛΛΗ ΜΙΑ) ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ

Η συγκεκριμένη δολοφονία ανέδειξε κι ένα πλέγμα φορέων και θεσμών που λειτούργησαν από κοινού ή επικουρικά για το κουκούλωμα της υπόθεσης. Από τους μπάτσους που καλύπτουν τους δολοφόνους συναδέλφους τους, στον ιατροδικαστή και την εισαγγελία, ενδεχομένως και τις δομές υγείας και τέλος τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όλοι ενήργησαν προς την απόκρυψη και την αποσιώπηση ενός βίαιου θανάτου, με την ελπίδα πως το γεγονός θα θαβόταν μέσα στη θερινή ραστώνη του Αυγούστου, ποντάροντας ίσως στο ότι ο δολοφονημένος είναι μετανάστης, φτωχός και “περιθωριακός”. Αλλά ακόμα κι αν η υπόθεση φτάσει στο δικαστήριο, η πεπατημένη οδός δεν παρουσιάζει κινδύνους για τους δολοφόνους. Ακόμα και στη δίκη της εξόφθαλμης δολοφονίας του φυλακισμένου Ίλια Καρέλι, μέχρι και ο ιατροδικαστής άλλαξε την κατάθεσή του, λέγοντας πως το κάταγμα στο στέρνο δεν προήλθε από χτύπημα, υπονοώντας εν ολίγοις πως για τον θάνατο ευθύνεται η αδύναμη καρδιά του και όχι η φάλαγγα ή τα δεκάδες χτυπήματα στο πρόσωπο και το σώμα του νεκρού, ύστερα από δυόμιση ώρες βασανιστηρίων.

Επίσης, στα γεγονότα των ημερών ήρθε να προστεθεί και η δολοφονία ενός 33χρονου από το Καζακστάν που πυροβολήθηκε στην Καλλιθέα στις 10/9 από αστυνομικό, ο οποίος δεν ήταν σε ώρα υπηρεσίας και ισχυρίστηκε μάλιστα πως το όπλο εκπυροσοκρότησε. Μαγικά βέβαια δεν είναι μόνο τα όπλα των μπάτσων που ρίχνουν μόνα τους, αλλά και οι πένες των δημοσιογράφων, που για άλλη μια φορά ξεπλένουν μια δολοφονία δημιουργώντας το προφίλ του κακού θύματος και του καλού -πλην άτυχου- αστυνομικού.

Και τέλος, το τμήμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων του ΣΥΡΙΖΑ, που είχε διαπρέψει ως αντιπολίτευση με πύρινα διαβήματα κατά της αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας, απουσίασε ηχηρά από την επικαιρότητα για την υπόθεση Mamikollaj. Μας θύμισε έτσι για άλλη μια φορά πως το κράτος έχει συνέχεια, ανεξάρτητα από τη δεξιά ή την αριστερή χροιά του και πως όσοι κατέχουν πλειοψηφικό μερίδιο στην εξουσία αποδεικνύονται συγγνοί κι αμείλικτοι.

V. ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ - ΑΠΑΝΤΑΜΕ

Ενάντια στην κρατική βαρβαρότητα και τη βία αφεντικών-εξουσιαστών που προσπαθούν να μας καταδικάσουν σε μια εκκωφαντική σιωπή, γνωρίζουμε πως η ταξική μας μνήμη είναι πιο δυνατή από τη λήθη. Δεν θα συνηθίσουμε ούτε την οσμή του θανάτου, ούτε το συναίσθημα της απάθειας. Αντιθέτως, σπάμε τον φόβο, εχθρευόμαστε το έθνος, πολεμάμε τον ρατσισμό, διεκδικούμε τον δημόσιο χώρο και χτίζουμε σχέσεις πέρα από την εκμετάλλευση, δημιουργώντας κοινότητες αγώνα στη γειτονιά. Με όπλο την αλληλεγγύη μας, παίρνουμε θέσεις μάχης και συγκρούμαστε καθημερινά με αυτόν τον σάπιο κόσμο.

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι

Νάξου 75 & Κρασσά

ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ!

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΣΙΩΠΗ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ

ΠΟΡΕΙΑ - ΣΑΒΒΑΤΟ 24/9, 13:00

ΣΧΟΛΕΙΑ ΓΚΡΑΒΑΣ, ΟΔΟΣ ΤΑΪΓΕΤΟΥ